Все марнота: багатство і чини,
і смак вина, і перелюбства ночі,
жебрацтва біль й покута без вини,
і заздрощів на все захланні очі.

Не марнота лише цвітінь весни,
політ надій у синю просінь, або
коли приходять янголи крізь сни
і кличуть в небо променисте звабно...

Тому щасливий той, хто знає сенс
життя, котре Всевишній нам несе
на щиросердних і святих долонях.

Лелій його, немов найвищу суть,
гартуй його, ставай на добру путь,
зібравши мудрість в сивині на скронях!